

PARKERDŐGAZDASÁG

A PILISI ÁLLAMI PARKERDŐGAZDASÁG LAPJA

VI. évfolyam, 4. szám

1991. augusztus

Sem pro, sem kontra

Élvezve előnyeit és nyögve hátrányait, az erdőgazdaságok között az utóbbi húsz évben mindig is mi álltunk a közfigyelem középpontjában. Ez egyszerűen földrajzi helyzetünknek és a sajtó számára különösen érdekes közjóléti tevékenységünknek tudható be. Egy zalai vagy szabolcsi erdőgazdálkodó - bölcsen hallgatva a régi intelmekre: mindegy, mit írnak rólunk, az csak ingyen reklám - alighanem örülne, hogy naponta foglalkozik vele a tömegkommunikáció. Nekünk azonban az utóbbi hetekben - dr. Berdár Béla főigazgató úr fegyelmi elbocsátása kapcsán - kissé túl sok jutott a jóból. Éles pengeváltások, olykor sunyi oldalvágások követték egymást a különböző lapok hasábjain, az utóbbiak alighanem a felek szándékától, legjobb belátásától függetlenül, inkább csak néhány újságíró szenczióhajhász stílusa miatt.

E vitában kéthavonta megjelenő, kis vállalati újságunknak sem tere, sem lehetősége részt venni. Továbbra is tartjuk magunkat az előző számban jelzett szerkesztői gyakorlat-hoz, e tárgykorban csak tényeket közlünk, kommentár nélkül. A tény az, hogy - amint a 4-5. oldalon olvasható fegyelmi határozat tartalmazza - a minisztérium fegyelmi elbocsátás büntetést alkalmazott dr. Berdár Bélával szemben, s az elbocsátott főigazgató úr e határozatot a munkaügyi bíróságnál megfellebbezte. Azt, hogy a fegyelmi határozatba foglaltak mennyire igazak vagy hamisak, a bíróság remélhetőleg tárgyyszerűen és becsületesen fogja eldönteni. A jogerős ítéletet szintén ismertetni fogjuk.

A szerkesztőbizottság úgy vélte, nem sérti a pro et contra állásfoglalásoktól való tartózkodás elvét, ha a „Pletykák helyett”, illetve a „Mi az igazság a Pilis Épitő Kiszövegetkezről?” című írásokat közöljük, mert az ezekben szóba kerülő kérdések nem tartoznak a fegyelmi ügy tárgyhöz, bár kétségtelenül annak árterében merültek fel.

Engedtessek meg végül, hogy e lap alapító szerkesztőjeként nagy ritkán teret adjak személyes véleményemnek is. Dr. Berdár Bélát nagyon tisztetem, s meggyőződésemmel, hogy - a fegyelmi ügy jogi végkifejletétől függetlenül - a Parkerdőgazdaságnál folytatott vállalatvezetői tevékenységét elismerően fogja méltatni az erdész történelem. Ezzel együtt, ebben az ügyben mi, a Parkerdőgazdaság dolgozói már vajmi keveset tehetünk. Ideje, hogy lecsillapodjanak a belső viták is, s a rokon- vagy ellenszenvnek törésvonalain zúduló indulatok helyét újra az olyan yira nélkülözhetetlen kölcsönös bizalom és kollegiális szellem vegye át. Remélhetően, kívülről sem kényszerítenek ránk újabb konfliktushelyzeteket. Dr. Sátor József

AZ ÁGAZATPOLITIKAI ELGONDOLÁSOK VÁLTOZÁSÁRÓL

Kincstár helyett vagyonkezelő központ?

Államerdészet és/vagy privatizáció? Milyen tulajdoni, szervezeti formában működjenek az erdőgazdaságok? Hogyan békíthető össze a piacgazdaság profitorientált versenyszemlélete és az erdőnek - mint bonyolult ökológiai rendszernek és a nemzeti vagyon fontos részének - megóvása, gyarapítása? S mindezek mellett: mi várhat egy olyan sajátos, fő feladatuként közjóléti erdőgazdálkodást folytató cégre, mint a miénk? Az egész erdész társadalmat foglalkoztató középponti kérdésekről Dauner Mártonnal, az FM erdészeti és faipari főosztályvezetőjével beszélgettünk.

- Nemrégiben - az erdőgazdaságok vezetőinek részvételével - államtitkár-helyettesi értekezletet tartottak az FM-ben. A hírek szerint a minisztérium - legalábbis egyelőre - levette a napirendről a „kincstári erdőgazdálkodási” elgondolást...

- Előjáróban érdemes tisztázni: mit jelent a „kincstári” jelző? Ha azt értjük alatta, hogy (persze, számos áttételen keresztül) lényegében az állami költségvetés finanszírozza az erdőgazdálkodást, tehát az erdők fenntartásához, az erdőterület növeléséhez szükséges kiadásokat közvetlenül az államkassza

fedezi, illetve a gazdálkodás bevételei is ide folynak be - nos ez a koncepció valóban elveszítette aktualitását. Ha viszont azt értjük kincstári erdőgazdálkodási elképzelés alatt, hogy az állami tulajdonban lévő erdők lehetőleg továbbra is az állam vállalkozói vagyonába tartozzanak, és - legalábbis jóldeig - az erdőgazdaságok is állami tulajdonban maradjanak, akkor ez az elgondolás nagyon is élő, időszerű, sőt, a minisztérium középtávú ágazatpolitikai elképzeléseinek egyik sarokpontja.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Pletykák helyett

Meglehetősen bizalomhiányos légkörben végzi munkáját Mizik András megbízott főigazgató úr. A vállalati közvélemény jelentős része vitatja azt az eljárást, amelyet a Földművelésügyi Minisztérium dr. Berdár Bélával szemben alkalmazott, ráadásul ez a procedúra csak hónapok múlva, bírói ítélettel fog lezárulni. E helyzetben komoly morális kockázatot vállalt az, aki a főigazgatói megbízatást elfogadta. A megbízatás körülményeiről változatos pletykák szólnak, csorbítva azt a tekintélyt, amelyet - mindannyiunk érdekében - a Parkerdőgazdaság mindenkor vezetőjének élveznie kell. Pletykák helyett igyekeztünk rögzíteni a hiteles történetet. Munkatársunknak Dauner Márton, az FM erdészeti és faipari főosztályvezetője nyilatkozott.

- Eddig sem volt titok, hogyan zajlott le a megbízatás. Átmeneti információhiányt csak az okozhatott, hogy a fegyelmi határozat meghozataláig nem lett volna jogszerű nyilatkozni a Berdár-ügy részleteiről, e rész kérdései sem - mondotta előjáróban Dauner Márton, majd így folytatta. - Amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a Parkerdőgazdaságnál folytatott célvizsgálat a főigazgató elleni fegyelmi

eljáráshoz vezet, s ennek idejére célszerű a főigazgató urat felfüggeszteni munkaköréből, természetesen gondoskodni kellett a vezetés folyamatosságának fenntartásáról. Főosztályunk joga és kötelessége volt, hogy a miniszter úrnak javaslatot tegyen a Parkerdőgazdaság új vezetőjének megbízására. Három személlyel folytattunk megbe-

(Folytatás a 3. oldalon.)

KINCSTÁR HELYETT VAGYONKEZELŐ KÖZPONT? (Folytatás az 1. oldalról.)

- Az első értelemben vett „kincstári” megoldás miért került le a napirendről?

- Ezt részleteiben a főosztály korábban sem dolgozta ki. A kormány tulajdonátalakítási-privatizációs stratégiájába nem illeszthető be, hogy az állami költségvetés és egy teljes, komplex nemzetgazdasági ágazat kapcsolata ennyire szoros, az erdőgazdálkodás szempontjából mondhatni integráns viszony legyen. Ez ütközne a kialakuló, megszilárduló piacgazdaság általános működési feltételeivel. Ezért a megszorító értelemben vett kincstári vagyona vonatkozó jelenlegi törvénytervezetben az erdő nem szerepel. A törvénytervezet az állami vagyonnak csak igen szűk körét kívánja kincstári (közvetlen költségvetési, pénzügyminisztériumi) hatókörbe vonni - csak azt a vagyont, amely az állam működtetéséhez feltétlenül szükséges.

- Tehát az erdő nem lenne közvetlenül kincstári vagyon, de nem is eshetne privatizáció alá?

- Ez - a mondat második felét tekintve - meglehetősen pontatlan megfogalmazás. Először is célszerű rögzíteni, hogy - akár akarjuk, akár nem - az állami tulajdonban lévő erdők területe az egész erdőterület mintegy kétharmadára csökken. Ez a kárpótlási törvény, illetve a szövetségi tulajdon átalakulásának és az önkormányzati tulajdon kialakulásának együttes hatása. Tehát, tőlünk függetlenül már megkezdődött, zajlik bizonyos mértékű erdő-privatizálás. Másodszor: érdemes leszögezni, hogy az erdővagyon és az erdőgazdaságok vagyona két különböző dolog. Az erdőgazdaságok - például a 70-es években lezajlott erdőgazdálkodási-faipari vertikális integráció eredményeként - számos ipari üzemmel és más, a szűken vett alaptevékenységhez nem szorosan tartozó vagyontárggyal rendelkeznek. Ugyanakkor - paradox módon - az alaptevékenység tárgya, maga az erdő - esetleg néhány, nagyon indokolt, egyedi kivételtől eltérve - megmarad állami tulajdonban, de művelése, hasznosítása során a magánvállalkozások vagy a legkülönbözőbb egyes tulajdonú vállalko-

zások is nagy szerepet kaphatnak.

- A privatizáció során ki rendelkezik majd a tulajdonnal? Ki dönthet arról, hogy egy-egy erdőgazdaság mely vagyontárgya, mennyiért, hogyan adható más tulajdonba?

- Eddig is hangsúlyoztam, hogy egy kialakítás alatt álló, nem végleges koncepcióról van szó. Ez különösen érvényes a következőkre.

A kormányzaton belül egyre inkább teret hódít, hogy a privatizálást decentralizálni kell. Ma még az ÁVÜ, mint egy szuper vagyonkezelő központ, lényegében teljesen kezében tartja az állami vagyon értékesítését. A decentralizálás azt jelenti, hogy ez a döntési kör az ágazati miniszterekhez, esetünkben az FM-hez kerül. A miniszter azonban leadhatja, a hatókörébe tartozó alsóbb szinteknek adhatja át ezt a döntési jogosultságot. Mai álláspontuk szerint valószínűleg egy szakmai holdingnak vagy konszernnek fogja átadni - az erdő kivételével - az erdőgazdaságok vagyona feletti rendelkezés jogát. Tehát, az erdő kivételével e holding vagy konszern dönthet majd az erdőgazdaságok vagyonának privatizálása vagy éppen, adott esetekben a magántulajdonba adás megtagadása kérdésében. Magával az erdővel kapcsolatban, a miniszternél marad a tulajdonlás legfontosabb eleme, az elidegenítés joga, azonban a holding vagy konszern dönthet az egyéb tulajdonlási elemek, így a használat, a hasznosítás vagy akár a megterhelés dolgában.

Mit értek szakmai holding vagy konszern alatt? Lényegében egy vagyonkezelő központról van szó, amely pénzügyi, illetve szakmai összefogással működteti az állam kompetenciájába tartozó vagyont. A holding vagy konszern - 100 %-ban vagy legalábbis túlnyomó tulajdoni hányaddal - állami tulajdonban lesz. A holdinghoz vagy konszernhez tartoznak majd az erdőgazdasági részvénytársaságok. Valószínű, hogy kezdetben csak erdőgazdaságok, illetve az erdőgazdálkodáshoz nagyon közelálló cégek tartozhatnak az alapítókhoz, ezért neveztem „szakmai holdingnak vagy konszernnek”. Az erdőgazdaságok, illetve más résztvevő cégek a kezelésükben lévő állami tulajdon aránya, értéke alapján fizetnek e szervezetnek évente osztalékot. A tulajdon értékének kiszámításánál nagy gondot fog okozni, hogy - mint említettem - az erdők jelenleg nem szerepelnek a gazdaságok vagyonkimutatásaiban. Az erdőérték-

számítás-tan gazdag magyarországi hagyományait és a modern könyvvizsgálati, vagyonértékelési módszereket ötvözve kell majd kiszámítani, hogy egy-egy erdőgazdaság valójában milyen értékű állami tulajdonban lévő erdővel rendelkezik.

Az erdőgazdaságok kezelésében lévő állami tulajdon privatizálásából befolyó bevételek, illetve a befizetett osztalékok a holdinghoz vagy konszernhez kerülnek. Ez nyilvánvalóan előnyösebb, mint a jelenlegi helyzet, amikor az állami tulajdon vételára közvetlenül az ÁVÜ-höz, azaz lényegében az állami költségvetéshez folyik be. A holdingnak vagy konszernnek - legalábbis az első egy-két évben - bizonyára lesz az egész erdőgazdálkodást tekintve önfinanszírozó, újraelosztó, de mindenek előtt válságmenedzselő szerepe is, különösen, ha a nyugat- és kelet-magyarországi erdőgazdaságok nagyon különböző helyzetére gondolunk.

A másik oldalon fokozatosan végbemeget az erdőgazdaságok vállalkozó vagyonának privatizálása. Ennek előfeltétele, hogy első lépésként az összes erdőgazdaságot államigazgatási irányítás alá vonjuk. (Jelenleg jobbra VT-irányítással működnek.) A holding vagy konszern engedélyével, irányításával értékesíthetők lesznek azok a vagyontárgyak, amelyek nem kötődnek szorosan az alaptevékenységhez. Maguk az erdőgazdaságok gazdasági társaságokká, gondolom, általában részvénytársaságokká fognak átalakulni. Ez a folyamat arra is lehetőséget ad, hogy elkülöníthetővé váljon az az erdővagyon, amely semmiképpen sem tartozhat az állam vállalkozó vagyonába. A „gazdaságtalan” erdőkre, véderdőkre, közjóléti erdőkre gondolok. Majdan, ha a „kincstári” erdőkoncepció újra előtérbe kerülhet, ezek az erdők képezhetik egy szűk értelemben vett kincstári erdőgazdálkodás első tárgyait. Nem kevésről van szó, a magyar erdők közel egynegyedéről. E körben jöhetnek szóba - alternatív megoldásként - alapítványok is, mindenek előtt a Pili-si Állami Parkerdőgazdasággal és a Soproni Tanulmányi Erdőgazdasággal kapcsolatban. A Parkerdőgazdaságnál is gondolatgazdag alapítványi tervek születtek már az év elején. Ezeket érdemes felhasználni, továbbgondolni, az alapítványokra vonatkozó jogi szabályozás és a szakmai szempontok egységében.

Sébor József

PLETYKÁK HELYETT (Folytatás az 1. oldalról.)

szelést, ábécé rendben sorolva: *Dobó Istvánnal*, a központi közjóléti csoport vezetőjével, *Mizik Andrással*, a pillismaróti, s *iff. dr. Solymos Fezsdóval*, a budapesti erdészet vezetőjével. Szakmai jó hírük, s eddigi, elismerést érdemlő vezetői tevékenységük alapján esett rájuk a választás. Figyelembe vettük azt is, hogy a leendő főigazgató erkölcsileg feddhetetlen legyen, hiszen éppen a felmerült birtokpolitikai problémák mutatják: e munkakör betöltőjének igen jó erkölcsi érzékkel és nagy jellemzilárd-sággal kell rendelkeznie. Az előzetes jelöltek körét természetesen bővíthettük volna, de gyorsan kellett döntenünk, így három személynél vontuk meg a határt. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez ügyben korábban egyik jelölt sem keresett semmiféle kapcsolatot a minisztériummal, nem ők ajánlottak a főigazgatói feladatkörre, hanem mi hívtuk őket. Természetesen felmerült az is, hogy a két főigazgatóhelyettes közül javasoljunk utódot, azonban már a célvizsgálat során kitént, hogy egyes területeken a fői-

gazgatóhelyettesek felelősségi körébe tartozó kérdéseket is szükséges elemezni, így - a vizsgálat objektivitása érdekében - őket nem vontuk a jelöltek körébe.

Mindhárom érintett személlyel azonos időtartamú és tárgykörű beszélgetést folytattunk, igyekeztünk megismerni véleményüket, felfogásukat a legfontosabb erdészeti politikai kérdésekről, a Parkerdőgazdaság helyzetéről, a vezetői munkáról. Mindhárom jelölt pozitív hozzáállást tanúsított, de gondolkodási időt kért. Végül a fősztály - rajtam kívül a két illetékes szakmai osztályvezető is - Mizik András főigazgatói megbízatására tett javaslatot. Mizik úr négy nap gondolkodási idő után fogadta el, hogy az ő személye szerepeljen a javaslatban, amelyet a miniszter úr ezt követően jóváhagyott.

További elgondolásunk az, hogy amint a jogi helyzet teljes mértékben tisztázódik - tehát, várhatóan, néhány hónapon belül - *pályázatot írunk ki* a Parkerdőgazdaság főigazgatói munkakörének ellátására. Ez nyílt pályázat lesz, különleges kikötések nélkül, tehát

bárki pályázhat, aki az ilyenkor szokásosan előírt szakmai, illetőleg a vezetőkkel kapcsolatos munkajogi kritériumoknak megfelel. Ha ezen felül esetleg lesz még valamilyen feltétel (egyelőre nem döntöttük el), legfeljebb olyan jellegű, amely a Parkerdőgazdaság működési sajátosságaihoz kötődik. A pályázatok elbírálása a miniszter úr által kijelölt bizottság feladata lesz. E bizottság figyelembe fogja venni a Parkerdőgazdaság dolgozóinak véleményét is. Javaslom, hogy a vállalati lap is biztosítson majd megfelelő, korrekt nyilvánosságot a pályázóknak, ha ezt igénylik.

Kérem Önöket, hogy a vezetőváltás végleges lezárásáig is támogassák Mizik András urat. Nehéz helyzetben, nehéz feladatot vállalt. Mindenkinek - természetesen fősztályunknak is - az az érdeke, hogy e konfliktusokkal terhelt főigazgató-váltás folyamata mielőbb és megnyugtatóan befejeződjön, s a Parkerdőgazdaság dolgozói egységes, jó szellemű vezetéssel, a kölcsönös bizalom légkörében folytassák értékes munkájukat.

Lejegyezte: -sé-

Az évszázad egyik legjobb bükkmakk-termése várható

Az évszázad egyik legnagyobb bükkmakk-termése ígérkezik a Píllsben. Ez nagyszerű alkalmat ad arra, hogy bükköselink természetes felújítását hosszú időre megoldjuk. A vállalatvezetés - a négy leginkább érintett erdészet, a szentendrei, a pillismaróti, a pillsszentkeresztli és a vizegrádi vezetőknek, valamint az érintett központi apparátusok munkatársainak részvételével - részletes intézkedési tervet dolgozott ki a termés megmentése érdekében.

Már zajlik azon erdőrészetek felmérése, amelyeknél a mesterséges erdősírtés bizonytalan vagy csak aránytalanul nagy költséggel lehetséges. Fel kell mérni azokat az erdőrészeteket is, amelyeknél - a lehulló makk megmaradása érdekében - rendkívüli fakitermelésre, például bontásra van szükség. A szigorúan védett területeken különösen óvatossággal kell eljárni, mind a bontást, mind

az esetleges vegyszeres talaj-előkészítést tekintve, s ezekhez be kell szerezni a szükséges engedélyeket. Erdészeti hatáskörben fel kell mérni továbbá, hogy a természetes felújítás érdekében, hol és milyen mértékű bozótirtást, talajelőkészítést, tárcsázást, talajszagatást kell elvégezni, illetve az erősen vadjárta területeken milyen külön védelem szükséges. Célszerű a vadászati jog bérletjével közös védekezést kidolgozni a makktermés megmentésére. Az éves kilövési tervet a szarvas és a muflon esetében 60 %-osan a vaddisznó esetében 65 %-osan már szeptember 30-ig teljesíteni kell. A vállalatvezetés kivételesen engedélyezi az egy éves bika, a borját nem vezető tehén és az egy éves kos kilövését is. Abban az esetben, ha a fenti kilövési cél megvalósul, az erdészeti vezető minden 15 darab muflon és szarvas tarvad után 1 darab 60-65 cm-es kos kilövését engedélyezheti a

szakszemélyzet részére, szeptember 30-a után. A szakszemélyzet által kilőtt jutalomkos nem számít bele az éves kilövési tervbe. Célszerű elvonó vadetést is bevezetni a felújítandó területek körzetében.

A fenti feladatok jelentős többletköltségekkel járhatnak, illetve rontják a vadászat gazdaságosságát. Mégis meg kell tenni ezeket az intézkedéseket, alapvető feladatunk, a természetszerű erdőgazdálkodás érdekében.

Hasonlóan fontos a most el nem vehető makk begyűjtése. A begyűjtött makkot a felújítások mesterséges begyűjtésére, illetve csemetekerti vetésre fogjuk felhasználni. Az utóbbira mintegy 10 mázsa makkot tervezünk, amely Parkerdőgazdaságunk bükkcsemeteigényét legalább öt évre fedezi. A maradék makk Szombathelyre, hűtőházi tárolásra kerül.

A földművelésügyi miniszter elbocsátotta dr. Berdár Béla főigazgatót

Az alábbiakban szöveghűen, változtatás nélkül közöljük azt a fegyelmi határozatot, amellyel a földművelődésügyi miniszter elbocsátotta Parkerdőgazdaságunk főigazgatóját. Dr. Berdár Béla a fegyelmi eljárás során a határozatba foglaltakat mind szakmai, mind jogi szempontból tagadta, s az alábbiakban olvasható fegyelmi határozatot a munkaügyi bíróságnál fellebbezéssel megtámadta.

FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTER
64545/3/1991.

FEGYELMI HATÁROZAT

DR. BERDÁR BÉLÁT a munkaviszonyával kapcsolatos kötelezettségének vétkes megszegése miatt az Mt. 55.§ /1/ bekezdés 1/ pontja szerinti azonnali hatályú

elbocsátás
fegyelmi büntetéssel sújtom.

A határozat kézbesítésétől, annak jogerőre emelkedéséig elrendelem a dolgozó átlagkeresetének visszatartását az Mt.V. 76.§ /1/ bekezdése értelmében.

A dolgozó a határozat jogerőre emelkedésétől számított három évig a kiszabott fegyelmi büntetés hatálya alatt áll.

A fegyelmi határozat ellen a kézhezvételtől számított 30 napon belül halasztó hatályú, illetékmentes, 3 példányban benyújtandó keresettel lehet élni a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál.

INDOKOLÁS

A rendelkezésemre álló iratokból és a lefolytatott fegyelmi eljárás alapján a következő tényállást állapítottam meg.

Dr. Berdár Béla 1983. október 1-je óta tölti be a Pilis Állami Parkerdőgazdaság főigazgatói munkakörét; személyi alapbéré 60.000 Ft/hó. Állampolgári és képviselői bejelentés alapján 1991. április 8-án elrendelt célvizsgálat megállapításait mérlegelve, fegyelmi eljárást megindítottam elrendeltem el 1991. május 21-én, dr. Berdár Béla állásából 30 napra történő felfüggesztése mellett, mely

május 27-én lépett életbe a kézbesítéssel.

A fegyelmi vizsgálóbizottság az 1991. június 18-i, illetve június 24-i fegyelmi tárgyaláson dr. Berdár Béla elé tárta az ügy adatait, melynek során az iratokat megtekintette és észrevételeket tehetett, védekezését előterjeszthette.

Mindezt a meghallgatásról készített jegyzőkönyv részletesen tartalmazza. A fegyelmi jogkör gyakorlója által történt személyes meghallgatás során nevezett az ügyhöz érdemi újat nem tudott előadni.

A fegyelmi eljárás során megállapítást nyert az, hogy a Visegrád doboshegyi B 47 jelű erdőrészt művelési ágváltoztatásával, termelésből való kivonásával és üdülőtelkekkel való parcellázásával kapcsolatos bejelentés túlnyomóan megalapozottnak bizonyult. A Dunakanyar frekventált, szép kilátású részén állami tulajdonú (Pilis Állami Parkerdőgazdasági kezelésű) - a bioszféra rezervátum védőzónájába tartozó - területen jogellenes egyéni érdek és igény folytán engedély nélküli fakitermelés és jogellenes belterületbevonás, parcellázás és kezelési jogátadás történt.

Az utólagos engedélyeztetés folytán a telkeket a Parkerdőgazdaság tényleges forgalmi áron és értéken alul, versenyzetetés nélkül adta el az igénylőknek, melyek közül ketten közvetlen helyettesei a főigazgatónak, ketten pedig a Parkerdőgazdaság előadói.

Dr. Berdár Béla személyes felelőssége különösen abban nyilvánul meg, hogy jogalap nélkül adott előzetes egyetértő nyilatkozatot a Visegrádi Tanács részére a külterületi erdő belterületbevonásához 1987. március 17-én. Korai és szabálytalan volt az 1987. június 24-i azon megállapodás is, melyre a szeptember 23-án kelt három, jogszabályellenes földhivatali határozat épült.

Enélkül ugyanis a Szentendrei Földhivatal nem hozta volna meg a határozatokat.

Az Erdőfelügyelőség az 1987. október 22-i 826/1. számú iratában rögzíti a többszörös jogszabálysértés tényét jogszabályi hivatkozásokkal. Való igaz,

hogy jogellenes a Földhivatal belterületbevonó határozata, mivel a tárgyidőszakban hatályos jogszabályok sem a belterületbevonást, sem a megosztást, sem a kezelést adást nem tették lehetővé a természetvédelmi hatóság hozzájárulására alapított erdőfelügyelőségi engedély nélkül. Az erdőkről és a vadgazdálkodásról szóló 1961. évi VII. törvény (EVT) 8.§ /4/ bekezdése szerint erdőnek más szerv tulajdonába, kezelésébe, használatába történő átadásához, továbbá erdőnek belterületbevonásához a Minisztertanács által meghatározott szerv hozzájárulása szükséges. A 27/1981.(XII.29.) MÉM sz. rendelet (Vhr) 8.§-a értelmében újabb erdőterületrendezést csak az Erdőfelügyelőség hozzájárulásával lehet elrendelni. A 73/1981.(XII.29.) MT rendelet (R) 12.§ -ának /1/ bekezdése szerint erdőnek más tulajdonába (kezelésébe, használatába, haszonbérbe) való átadásához az erdőfelügyelőség hozzájárulása szükséges, a /2/ bekezdés írja elő a természetvédelmi erdők esetében a szakfelügyelőség hozzájárulását. Az R 13.§-a szerint erdőnek vagy fásításnak minősülő terület belterületbe esésekor a módosításhoz az erdőfelügyelőség hozzájárulása szükséges; természetvédelmi erdő esetén az illetékes természetvédelmi hatóság hozzájárulása is.

Az EVT 9.§ /1/ bekezdése írja elő az erdő művelési ágának megváltoztatásánál, termelésből kivonásánál a hatósági engedély megszerzésének kötelezettségét. Termelésből kivonás vagy időleges igénybevitel esetén a terület és a rajta levő állományigénybevételéért járó ellenértéket felül térítést kell fizetni.

Az erdőfelügyelőségi engedély megkérési kötelezettségét az R 14.§ /1/ bekezdése írja elő. Az R 15.§ /1/ bekezdése rögzíti azt, hogy az engedélyezés csak akkor lehetséges, ha az érdekelt megfelelő nagyságú csereterület erdősítéséről gondoskodik. Ha erről nem gondoskodik, akkor az erdőfelügyelőség által megállapított felújítási költséget kell megtérítenie. Minderről az erdőfelügyelőség tájékoztatja a kötelezettet, megha-

tározva a határidőt és az erdő pótlásának módját. Hasonlóképpen rendelkezik a Vhr 9.§-a, szabályozva a konkrét eljárást. Itt szerepel a faállomány leírása, a méretarányos vázrajz, továbbá a földhivatali igazolás beszerzési kötelezettsége és a csereterület leírásának szükségessége, illetve a fakitermelési terv. A művelési ágváltoztatás végrehajtását az erdőfelügyelőségeknek be kell jelenteni.

Az R 16§-a írja elő az engedély nélküli művelési ágváltoztatás esetén történő visszaállítási kötelezettséget, a növekedésveszteség ellenértékének megfizetését. Az R 18.§-a értelmében erdőnek más célra történő időleges igénybevételehez is engedély szükséges, melyet a Vhr 10.§-a szerint az erdőfelügyelőség adhat ki a feltételek megléte esetén. Az R 19.§-a értelmében fakitermelés szükségessége esetén fennáll a járulékfizetési kötelezettség. Az R 20.§ /5/ bekezdése szerint nem kell térítést fizetnie annak, aki erdőtelepítésre felhasználható, nem erdő művelési ágú földön a termelésből kivont erdővel azonos kiterjedésben és minőségben - három éven belül - saját költségén új erdőt telepít. Az R 23.§-a szerint az erdőgazdálkodási termelésből engedély nélkül kivont erdőt újraerdősítéssel kell a termelésbe visszaállítani. Az erdőfelújítási költséget, a járulékot, a térítést az Erdőfenntartási Alapba kell befizetni.

A Budapesti Erdőfelügyelőség 826/1. számú, fent hivatkozott iratában mindezekre a jogszabályokra hivatkozással rögzítette a földhivatali határozatok jogszabályellenességének tényét és eredeti állapotba való visszaállítást kért, fgyelemfelhívással a jövőt illetően. A Megyei Földhivatal is kapott tájékoztatást a jogszabálysértésről és a Visegrádi Tanácsot is kérték határozatának visszavonására. Ugyanakkor a Visegrádi Tanácsnak írt levélben - hivatkozással az EVT-re és az 1982. évi 4. tvr. 11.§-ára - közli az Erdőfelügyelőség, hogy szabályos eljárás esetén sem engedélyezné a bioszféra rezervátum védőzónájába eső erdőterület belterületbevonását erdőgazdálkodási és közjóléti érdeksérelem miatt.

Dr. Berdár Béla személyes felelősége különösen abban nyilvánul meg, hogy - mivel beosztásánál és szakképzettségénél fogva ismernie kellett a fent hivatkozott előírásokat és tényeket - erdővédelmi kötelezettségével összeegyeztethetetlen módon elősegítette a jogellenes helyzetben a szakhatósági pótlólagos engedélyek megszerzését; személyesen vitte az ügyben írt levelet és a közben megszerzett természetvédelmi hatósági hozzájárulást az Erdőfelügyelőségre 1987. november 4-

én, meggyorsítva ezzel a jogellenes igény tényleges érvényesítését.

Nem tett eleget az előírt három éven belül azon erdőfelügyelőségi előírásnak, miszerint a termelésből kivont területet saját költségen pótolni kell, fakitermelési pótterv benyújtása mellett. A kb. 126 bruttó m³ fát nem a Parkerdőgazdaság termelte ki, hanem a tulajdonosok jutottak hozzá szabálytalanul az áron alul értékesített telkekkel anélkül, hogy ez az adásvételi szerződésekben szerepelt volna. Fentiek miatt az Erdőfenntartási Alap károsodott. A kezelői jog átadásáért a Visegrádi Tanácstól kapott 60.000 Ft-ot 1989. január 9-én kapta a Parkerdőgazdaság és csak 1990. február 26-án utalták át az Erdőfenntartási Alap javára.

A Budapesti Erdészeti területén vizsgált haszonbérleti szerződéseknel az erdőfelügyelőségi hozzájárulás 31 esetből csak 5 esetben volt meg. Az erdő időleges igénybevétele miatt 1987. és 1991. között 300 ezer Ft körüli összeget kellett volna a Parkerdőgazdaságnak az Erdőfenntartási Alapba fizetni.

A dr. Berdár Béla tudtával kiadott - erdőfelügyelőségi és FM főhatósági álláspontot nélkülöző - előzetes elvi engedélyek (tájékoztatók) alkalmasak voltak az érdekelt igénylők konkrét lépései megtételére, sarkallására és arra, hogy utólag került sor az erdőfelügyelőségi engedélykérés megszerzésére vagy az engedélykérés megkísérlésére (pl. az Aero Szálló bővítése.) A dokumentációból egyértelmű a közvetlen együttműködés hiánya a Parkerdőgazdaság és a Budapesti Erdőfelügyelőség között.

A dr. Berdár Béla által aláírt jogügyleti szerződések sok esetben hiányosak (pl. a doboshegyi telkek adásvételi szerződésai és a visegrádi nyári szánkópálya szerződése) és az Aranypony Kiszövetkezet „vállalkozási” szerződésének nevezett irata burkolt vadászati jog alhaszonbérbe adást fedett. A főhatóság közbelépésére ezért az felszámolásra került.

Az eddig kifejtettek közül egyértelmű az erdőgazdálkodással megbízott főigazgató felelősége, melyet különösen fokoz az a tény, hogy saját - 1985. október 29-én tartós használatba vett - visegrádi 709 m²-es ingatlanának kiegészítéséért 1989. február 10-én új vásárolta meg a Visegrádi Tanácstól a 0198/2. hrsz-ú 500 m² területű ingatlant, hogy az az ingatlannyilvántartás szerint állami tulajdonban és a Parkerdőgazdaság kezelésében volt, illetve van a mai napig is. (A vételár 203 Ft/n-ól volt.) Az Erdőfelügyelőség engedélye hiányzik a terület művelési ágváltoztatására, belterületbe csatolására és megosztására vonatkozóan. A benyújtott iratok és vázraj-

zok a Tanács által engedélyezve, illetve záradékolva nincsenek. Mindezek ellenére a visegrádi 1298 tulajdoni lap I. részén a 709 m² terület (1985-ös vétel) az utólag birtokba vett 500 m²-rel növele van, de a változtatás alapjául szolgáló okirat nem volt fellelhető, úgyszintén a kezelői jog átadásáról szóló megállapodás sem.

A kifejtettek szerint dr. Berdár Béla megszegte az állami pénzügyekről szóló 1979. évi II. törvény 49.§-ának /1/ bekezdésébe foglalt azon előírást, miszerint az állami vagyonnal felelős módon kell gazdálkodni, gondoskodva annak rendeltetésszerű használatáról, megóvásáról és - a vagyon rendeltetésétől függően - gyarapításáról.

A Munka Törvénykönyve 34.§ /2/ bekezdése szerint a dolgozó köteles a munkakörébe tartozó munkát képessége teljes kifejtésével, az elvárható szakértelemmel és gondossággal végezni, az arra vonatkozó szabályoknak és előírásoknak, felettese utasításainak, valamint a szakmai szokásoknak megfelelően. A 36.§ /1/ bekezdése értelmében a dolgozónak munkáját úgy kell végeznie, valamint általában olyan magatartást kell tanúsítania, hogy az más helytelen megítélését ne idézze elő.

Dr. Berdár Bélának azt az észrevételét, hogy a „birtokpolitika” következményeként a Parkerdőgazdaság erdőterülete 200 ha-ral nőtt - a fentiek függvényében - nem értékelhettem javára.

A vezetői munkaköréből származó kötelezettségének vétkes megszegésénél súlyosbító körülményként értékelem azt, hogy állami tulajdonú erdő elidegenítésének elősegítésével abban kárt okozott és irreális értéket formálta a kezelésére bízott vagyon.

A meghozott vagy elmulasztott vezetői döntéseiért való egyszemélyi felelősségét nem csökkenti az, hogy döntéshozatalában figyelembe vette vezetői munkatársai szakmai tanácsait is.

Enyhítő körülményként nem tudtam értékelni az ügyet feltárni segítő magatartást, mivel semmilyen vonatkozásban nem fogadta el a vizsgálat által feltárt tényeket jogsértőnek. Felelősségét nem ismerte el jegyzőkönyvi meghallgatásánál és a mai napon általam történt személyes meghallgatása során sem.

Tekintettel az indoklásban kifejtettek, az összes körülményt mérlegelve a rendelkező részben kiszabott fegyelmi büntetést tartottam a munkaviszonyból folyó vétkes kötelezettség megszegésével arányban állónak és alkalmasnak arra, hogy egyéni ösztönző és általános megelőző hatását kifejtsse.

Budapest, 1991. június 26.

Dr. Gergátz Elemér

Erdőművelési szakmai nap

Túl magas költségek

A vállalat vezetése, valamint a központ és az erdészetek illetékesei nemrégiben, a Szentendrei Erdészethél szakmai nap keretében vitatták meg az erdőművelés helyzetét, több területen égető gondjait.

A tavalyi évet értékelve a résztvevők megállapították, hogy a legfontosabb szakmai feladatokat általában sikerült megoldani, bár a talaj-előkészítések és a folyamatban lévő erdősítések ápolása során sok a hiányosság. Igen kedvezőtlenül alakult azonban az erdőművelés (az erdőfelújítás és az erdőtelepítés) pénzügyi mérlege: a tervezett 8,9 millió forintos veszteséggel szemben 23,9 millió forintot mínusz keletkezett. Ennek alapvető okai - csak egy-egy mondatban jelezve - a következők. A tervhez képest indokolatlanul nagy **költség-túllépések** jelentkeztek, különösen az „egyéb”, valamint a „vállalati általános” költségeknél. **A folyamatban lévő erdősítéseknel a szakmállag elvárható eredményesség sok helyütt elmaradt, konkrétan: 52 hektár erdő érték nélkül lett átadva, továbbá 60 hektárt meghaladó aszálykár és 45 hektár mennyiségi vadkár jelentkezett.** A természetes felújulás nem érte el a kívánt mértéket, mert a makktermés nagy részét felette a vad. A ráfordítások alapján elszámolható erdőművelési munkákra biztosított keretösszeget, különösen a Budapesti Erdészet, jelentősen túllépte. A folyamatban lévő erdősítéseket sújtó mennyiségi és minőségi vadkár 5 millió forintba növekedett. Tavaly 16,4 millió forintos költséggel 41 km vadkárrelhárító kerítést építettünk, újabb 456 ha védelmére. Az összes bekerített területünk ezzel meghaladja a 3000 ha-t. Azonban jó, ha ennek fele vadmentes. **Kerítésépítéseink nem elég átgondoltak, s helyenként gyenge műszaki színvonalúak.** A kerítések rossz vonalvezetése, műszaki állapota és szakszerűtlen kezelése, valamint a kerítésen belül lévő vad vadászának korlátozottsága miatt több bekerített erdősítés is jelentős vadká-

rosítást szenvedett.

A hátralékos erdősítések területe (471 ha) 1989-hez képest közel 10 %-kal csökkent, de a szankció összege (3 millió forint) és az alapjául szolgáló terület (380 ha) gyakorlatilag nem változott. A volt Budavidéki Erdőgazdaság területén erdősítési hátralék miatt kiszabott szankció összege megtérült, s azt vadkárelhárító kerítés építésére fordíthattuk.

A teljesen reménytelenül hátralékos erdősítéseink kiváltása érdekében tavaly újabb **58 ha erdőfelújítást pótló erdőtelepítést végeztünk.** A **nevelővágásoknál** némi szakmai javulás tapasztalható, de különösen a természetes mag eredetű fiatalosoknál sok a gond, szigorítani kell mind a tervezést, mind a szakirányítást és az ellenőrzést. A veszteség növekedéséhez az is hozzájárult, hogy az erdészetek jelentős része még tavaly november végén is milliós nagyságrendű eltéréssel prognosztizálta az év végi eredményét.

A tavalyi év értékelésével kapcsolatban szinte önálló napirendi ponttá terebélyesedett **az erdőművelés és a vadászat összhangjának problémája,** több erdészethél súlyos gondokkal terhelt ellentéte. A vadkár mértékének növekedése azt jelzi, hogy üzemi vadászterületeinken a vadállomány apasztásának jelenlegi üteme és mértéke egyáltalán nem elégséges. A két ágazat lényegesen eltérő

nyereségtermelő képessége és egyéb okok miatt az erdészetek nem elég érdekeltek a vadállomány radikális csökkentésében. A vállalat vezetése a feszültség feloldását elsősorban a nagyfokú önállósággal rendelkező erdészetektől várja, de azt az alapelvet mindenképpen érvényesíteni kívánja, hogy a vadkilövési terv minden évben, minden erdészethél a lehető legnagyobb mértékben teljesüljön.

Az idei első félév elemzése során megállapítást nyert, hogy a szakmai feladatok részarányosan teljesültek. Ezen belül az 1990/91-es gazdasági évben összesen 530 ha mesterséges erdősítést végeztek. Mivel tavaly ősszel jelentős elmaradás következett be e téren, nem csoda, hogy idén májusra még 70 ha erdősítés elvégzése maradt, amelynek eredményessége már igen bizonytalan.

Az erdőművelés veszteségterve az idén **28,5 millió forint,** annak ellenére, hogy az egységárak növekedtek. A tavalyi gondokból okulva nagyon fontos, hogy minden erdészethél különösen takarékosan bánjon az e célra tervezett költségekkel.

A továbbiakban a szakmai nap résztvevői értékelték a jelölőverseny tapasztalatait, meghatározták a folyamatban lévő erdősítések műszaki átvételével kapcsolatos teendőket, illetve gyakorlati, terepi programon vettek részt.

Szommer József

Tanácskozott a Vadgazdálkodási Bizottság

A Vadgazdálkodási Bizottság, amely az ország csaknem valamennyi erdőgazdasága, illetve a HM-erdészetek képviselőit is tömöríti, Parkerdőgazdaságunknál tartotta idei tanácskozását. Az ülés résztvevői új elnökséget választottak, továbbá módosították a szervezeti és működési szabályzatot. Az utóbbi napirendi pont keretében a legfontosabb kérdés az volt, hogy az FM illetékes szervei igényt tartanak-e a Vadgazdálkodási Bizottság **tanácsadó testületként** való működésére. E kérésre a minisztérium pozitívan reagált.

A bizottsági ülés után a résztvevők a Telki Erdészethél és a Bajnai Erdészethél tevékenységével ismerkedtek, illetve bemutatásra került a Visegrádi Erdészethél területén található szarvaskert is.

Mi az igazság a Pilis Építő Kiszövetkezetről?

Szabados János - jelenleg a minisztériumban dolgozó, régi kollégánk - felkérte szerkesztőségünket, közöljük a Pilis Építő Kiszövetkezettel kapcsolatos alábbi nyilatkozatát.

1. A Magyar Nemzet június 22-i számában Kertész Péter „A rózselopás esete” címmel közölt cikket. A cikkel kapcsolatban csak a személyemet érintő állításokra kívánok reagálni, különös tekintettel arra, hogy ezek az állítások rajtam kívül még 14 parkerdős kolléga becsületességét kérdőjelezi meg.

Kertész Péter azt állítja, hogy tavaly áprilisban „karácsonyfa-telepítés céljából” létrehozta a Pilis Építő Kiszövetkezetet és beruházási osztályvezetői beosztásomat felhasználva, az összeférhetetlenségi előírásokat figyelmen kívül hagyva olyan tevékenységet folytattam, amely azt eredményezte, hogy - idézem - „a kiszövetkezet elorozta a megrendeléseket a Parkerdőgazdaság Főépítésvezetősége elől”. Kertész Péter azt állítja továbbá, hogy a kiszövetkezet idén tavasszal történt megszűnése után a Fenyő Betéti Társaságnak kívántam átengedni a kiszövetkezet és a Parkerdőgazdaság között létrejött területbérleti szerződést, s azt sugallja, hogy ez a Parkerdőgazdaság érdekeivel ellentétes.

Ezzel szemben a tények a következők. 1988 elején adták ki azt a főigazgatói utasítást, amely - nagyon helyesen - megtiltotta, hogy a Parkerdőgazdaság olyan kisvállalkozásnak adjon megbízást, amelynek parkerdős dolgozó is tagja. Ezt követően, 1988. március 13-án alakult meg a Pilis Építő Kiszövetkezet, 18 taggal, köztük 15 parkerdős dolgozóval. Mind a 15 érintett bejelentette a Parkerdőgazdaság vezetésének, hogy ilyen mellékfoglalkozású munkaviszonyt kíván létesíteni. A vállalatvezetés nem tett ellenvetést, a kiszövetkezet elnökének engem választottak meg a kollégák. Sem a vállalatvezetés részéről, sem a mi részünkről nem merült fel az összeférhetetlenség kérdése, hiszen főigazgatói utasítás tiltotta, hogy az ilyen jellegű vállalkozásokat - így természetesen kiszövetkezetünket is - a Parkerdőgazdaság foglalkoztassa.

A kiszövetkezet 1988-89-ben végzett érdemi munkát. A termelési érték egyik évben sem érte el a 3 millió forintot. Munkáink egy részét olyan szaktervezői feladatok adták, amelyekre a Parkerdőgazdaságnak nincs és nem is volt jogosítványa, más részét erősen kézimunka-igényes, nagyobb szervezet számára gazdaságtalan megrendelések tették ki. A kiszövetkezet és a Parkerdőgazdaság egyik munka során sem állt szerződéses kapcsolatban, így a Parkerdőgazdaság természetesen egyetlen fillért sem utalt át a kiszövetkezet számlájára. Ezzel szemben egymást segítő, gyümölcsöző együttműködés alakult ki a kiszövetkezet és a Főépítésvezetőség között: a kiszövetkezet a munkák

előkészítése során olyan szaktervezői feladatokat látott el, amelyekre a Parkerdőgazdaság nem rendelkezett jogosítvánnyal, majd a kivitelezést a Főépítésvezetőség végezte el. Ilyen tervezési munka zajlott az esztergomi Palatinus tóval, illetve egy dorogi iszaptárolóval kapcsolatban. A kiszövetkezet, ha akart volna is, akkor sem orozhatott volna el munkákat a Főépítésvezetőség elől, mert a tevékenységi kör jelentősen különbözött. Azt is hozzá kell tenni, hogy a Főépítésvezetőség abban az időben kapacitásbiztosítási gondokkal küszködött, lényegesen több megrendelése futott be, mint amennyit képes volt ellátni. Jól mutatja ezt, hogy a Főépítésvezetőség ebben a két évben mind a termelési értéket, mind a nyereségességet tekintve jelentősen túteljesítette tervét.

Az 1990. évben térségünkben beszűkült az építési piac. A kiszövetkezetnek is csak egyetlen építőipari megrendelése maradt, egy tervezési munka, amelyet ugyancsak a Főépítésvezetőség remélt kivitelezni. Sajnos, az utóbbira vonatkozóan - beruházói pénz hiányában - máig nem jött létre szerződés.

Ekkor merült fel, hogy a kiszövetkezet „karácsonyfa-telepítésre” vállalkozzon. A kiszövetkezet tevékenységi körében szerepelt ez a jogosultság, de korábbi működése során nem végzett erdőgazdálkodási munkát. A Parkerdőgazdaság és a kiszövetkezet területbérleti szerződést kötött. A szerződésben a kiszövetkezet vállalta, hogy - a pilis-maróti erdészet területén - mintegy hat hektáryi fenyőerdő-telepítést végez, és azt szakszerűen gondozza. A Parkerdőgazda-

ság számára az üzleti előny abban mutatkozott, hogy idővel egy befejezett erdősitést fog kapni, amelyet az állammal megfelelően elszámol. A kiszövetkezet üzleti előnye az volt, hogy a szakszerű művelés során (ritkítás, ápolóvágások) a kitermelt fenyőfát hasznosítsa. A kiszövetkezet mintegy félmillió forintot fektetett be erre célra, s természetesen fizette a területbérleti díjat is. A Parkerdőgazdaság e szerződés alapján sem, egyetlen fillért sem fizetett a kiszövetkezetnek, ellenkezőleg, a kiszövetkezet fizetett a Parkerdőgazdaságnak.

A piac beszűkülése és egyéb okok miatt idén április 29-én a kiszövetkezet elhatározta ön maga feloszlását. A fentiekben jellemzett területbérleti szerződést a felszámolás alatt álló kiszövetkezet a Fenyő Betéti Társaságra kívánta átruházni. A Parkerdőgazdaság és a Fenyő BT nem újította meg a szerződést.

2. Néhány sor erejéig kívánok reagálni Kertész Péter egy másik, szintén a Magyar Nemzetben megjelent, július 2-ai cikkének személyemet érintő állítására. Kertész Péter szerint azon fáradozom, hogy - idézem - „szentendrei szolgálati lakásomat méltányosan árón megvásárolhassam.” Szeretném nyilvánosan rögzíteni, hogy sem korábban, sem ma, sem szóban, sem írásban nem kértem ilyesmit a Parkerdőgazdaság vezetésétől. Ennek beszédes bizonyítéka, hogy a minisztériumban megtalálható - és bárkinek bemutatható - a Parkerdőgazdaság F/47./1991. április 23. számú levele, amelyben a váliat előzetes állásfoglalást kér egyes, a bérliők által lakott, váliati bérlakások értékesítésével kapcsolatban. Ebben az én lakásom nem szerepel (melléslieg, egyetlen szentendrei ingatlan sem.)

Vadkárok megtérítése, területbérleti díjak

Kemény tárgyalások a vadásztársaságokkal

Parkerdőgazdaságunk vezetése úgy döntött, hogy felül kell vizsgálni a területünkön működő vadásztársaságokkal kötött, a vadászati jog bérbeadására vonatkozó megállapodásokat. Az érintett vadásztársaságok a következők: a Sylvanus, a Nimród Ifjúsági, a Pilisvölgye, a MALÉV, a Lendület és a Tokodi Aranykalász VT.

A galgamácsi területen működő Sylvanus vadásztársasággal két éve kötött szerződést fel kellett bontanunk. Az a célunk, hogy a rosszul működő vadásztársaság területét újra üzemi területté tegyük. Ez elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a vadgazdálkodás és az erdőgazdálkodás összhangját - az erdő érdekében - e területen is igyekezzünk helyreállítani.

A többi társasággal folyamatos tárgyalások zajlanak. Megfelelő megállapodást kívánunk elérni a vadkárok rendezésével, illetve a területbérleti díjaknak a piaci árakhoz való igazításával kapcsolatban.

Az úgynevezett „E-lapokon” rögzített mennyiségi és minőségi vadkár 90 %-át kívánjuk a társaságokra áthárítani, a szankciós területek szankcióját, az új kerítések építésének költségeit, illetve az egyedi vagy vegyszeres védekezéssel kapcsolatos kiadásokat pedig teljes mértékben szeretnénk visszakapni. A területbérleti díjak jelentős emelésére törekszünk, figyelembe véve az éves kilövési tervet, illetve az átlagos kilövési adatokat. A Nimród Ifjúsági VT esetében 100,- Ft/ha, a Tokodi Aranykalász és a Pilisvölgye VT-nél 150,- Ft/ha, a Lendület VT-nél 280,- Ft/ha, a MALÉV VT-nél 320,- Ft/ha bérleti díjat kívánunk megálapítani.

(Folytatás a 8. oldalon.)

KEMÉNY TÁRGYALÁSOK A VADÁSZ-TÁRSASÁGOKKAL (Folytatás a 7. oldalról.)

A társaságok közgyűléseiken vitatják meg ajánlatainkat, majd további egyeztető tárgyalásokon rögzítjük a végleges feltételeket. Ha nem sikerül megállapodni, hatályba lép június 30-án már megírt felmondásunk, s az érintett területekre árverés útján keresünk új bérlőket.

Természetesen nem célunk, hogy megszakadjon a kapcsolatunk a vadásztársaságokkal, amelyek már több évtizede tevékenykednek területünkön. Azonban a vadásztársaságoknak is meg kell érteniük, hogy a megváltozott piaci körülmények közepette, lényegesen nagyobb mértékben kell hozzájárulniuk a vadgazdálkodás költségeihez.

-járás-

Nyári szánkópálya a Nagy-Villámnál

Régi, még a Visegrádi Kirándulóközpont tervezése során felmerült elképzelés valósul meg, amikor augusztus elején, a Nagy-Villám déli részén átadják rendeltetésének Magyarország első szánkópályáját.

A kirándulóközpont szolgáltatásait színesítő, sportlehetőségeit gazdagító szánkópálya magyar-német közös vállalkozásban jött létre. Parkerdőgazdaságunk tavaly decemberben kötött területbérleti szerződést a „Napsugár Nyári Bob Kft”-vel, amely lebonyolította a beruházást és az üzemeltetést is végzi. A hosszú távra kötött szerződés alapján vállalatunkat évi 15.000 német márka bérleti díj illeti meg.

A berendezéseket a német Wiegand cég szállította. Lényegében egy felvonórendszerrel összekötött, rozsdamentes acélből készült, s-alakokban kanyargó, 637 méter hosszú, közel 2 méter széles acélvályúról van szó, amelyben fékkal ellátott - a gokarthoz hasonló - gumikerekes bobbok futnak. Az üzemeltető tervei szerint óránként ötszázán hódolhatnak a nyári szánkózás szokatlan örömeinek.

Személyi hírek

Hibbey Alpárt július 1-jétől a Főépitésvezetőségtől a központi Közléleki Csoporthoz helyezték át főelőadói munkakörbe.

Csorba Miklós, a Natours Travel igazgatója szeptember 30-ai hatállyal eltávozik vállalatunktól. A Natours Travel igazgatói teendőinek ellátására Rákóczi Erzsébet kapott megbírást.

Javul az együttműködés az önkormányzatokkal

Konzultáció a budapesti erdőkről

A Budapesti Erdészet kezdeményezésére nemrégiben a Környezetvédelmi Minisztérium, a Földművelésügyi Minisztérium, valamint az illetékes önkormányzatok részvételével a Parkerdőgazdaság szakmai bemutatót és konzultációt tartott az „Erdő és a társadalom” témában.

A rendezvény célja az volt, hogy a fővárosban és környezetében található üdülőerdők és természetvédelmi területek jelenlegi helyzetét és fejlesztési lehetőségeit bemutassuk és olyan párbeszédet alakítsunk ki a témában érintettekkel, hogy a reális társadalmi és környezetvédelmi igényeknek minél nagyobb mértékben tudjunk megfelelni.

A tapasztalatcsere megnyitáskor Mizik András megbízott főigazgató hangsúlyozta, hogy a főváros és környezetének üdülőerdei kiemelt feladatot jelentenek számunkra.

Dr. Solymos Rezső erdészetvezető tájékoztatta a megjelenteket a Budapesti Erdészet kezelésében lévő zöldfelületek állapotáról, valamint a természetközeli erdőgazdálkodásban elért eredményekről. Ismertette az „örök-erdő” jelleg kialakításának lehetőségeit a budai hegyvidéken. Az erdészetvezető hangsúlyozta: az elmúlt időszakban előtérbe kerültek az üdülőerdő-gazdálkodásában a tájkialakítás, tájformálás minőségi elemei, melynek szakmai (erdőművelési és fahasználati) módszereit az egyes faállomány-típusokra kidolgozta az erdészet.

Az erdészet tevékenységét a társadalom számára végzett szolgáltatásnak tekinti, melynek során a jól kialakított természeti környezet biztosítása mellett célja az, hogy minél nagyobb mértékben tegye fogadóképessé erdeit az odalátogató emberek számára. Természetesen a felmért társadalmi igényekre épülő parkfenntartást és természetvédelmet csak akkor lehet biztosítani, ha az érintett önkormányzatokkal, valamint az illetékes szaktárcákkal folyamatos munkakapcsolat alakul ki. Ahhoz, hogy ez a közös munka minőségében is megváltozzon, ezeknek az erdőknél a kezelését, berendezését a helyszínen mutatta be az erdészet. A résztvevők megismerkedtek az Anna-rét, a Csacsi-rét és a Jánoshegy zöldterületeinek művelésével. Nagy egyetértéssel fogadták, hogy a Budapesti Erdészet jelentős eredményeket ért el az iskolás gyermekeknek a természet szeretetére való nevelésében. A „Barátunk a természet” című programsorozat során több mint 2600 diák vett részt természetvédelmi sétákon, előadásokon az erdészet segítségével. A konzultáción megjelenteknek bemutattuk a speciális, veszélyes fakitermelés módszereit is.

Az ismertető után dr. Tarján Lászlóné

környezetvédelmi államtitkár támogatásáról biztosította az erdőt kezelők és az önkormányzatok természetvédelmi törekvéseit.

Dauner Márton FM főosztályvezető az ágazatban történő várható változásokról és az önkormányzatok lehetőségeiről tájékoztatta a résztvevőket.

A polgármesteri hivatalok képviselői szintén úgy értékelték, hogy a fővárosi zöldfelületek védelme, az erdő szolgáltatásainak bővítése közös feladatunk. Meggyőződtek arról, hogy az erdészek az üdülőerdeket rendelkezésüknek megfelelően kezelik.

Az erdészet vezetője tájékoztatta a résztvevőket arról, hogy a fővárosi védettséggel területek fenntartásában és fejlesztésében 1991-ben egy minőségileg új kapcsolat alakult ki a Budapesti Erdészet és a főváros között.

A rendezvény résztvevői valamennyien hangoztatták, hogy szükség van az önkormányzatok, a gazdálkodók, valamint az ágazati minisztériumok együttműködésére. A két ágazati minisztérium elismerően szólt a kezdeményezésről, mely egy párbeszéd első lépésének tekinthető.

A fővárosi önkormányzat hangsúlyozta, hogy elsősorban fővárosi érdekek az itteni zöldfelületek fejlesztése és fenntartása. Nem cél-szerű kerületi szinten tárgyalni.

Több önkormányzat jelezte, hogy a zöldfelületekkel kapcsolatos együttműködést bővíteni szeretnék. A rendezvény kapcsán jelentős előrelépés várható a budakeszi önkormányzat, a II. kerületi önkormányzat, a budakalászi önkormányzat, az ürömi önkormányzat és a fővárosi önkormányzat, valamint a Parkerdőgazdaság között.

PARKERDŐGAZDASÁG

A Pilisi Állami Parkerdőgazdaság lapja.

Megjelenik kéthavonta.

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság.

A szerkesztőbizottság elnöke:

Márkosi Lajos.

Felolós szerkesztő:

dr. Sébor József.

Felolós kiadó:

a Monteditio Kft. ügyvezető igazgatója.

A szerkesztőség címe:

2025 Visegrád,

Mátyás király út 4.

Telefon: (06-26) 28-133.